

Motýlí palouk

Byl jeden palouk plný kytek a v něm také žili motýli. Bylo tam mnoho druhů motýlů jako třeba babočka admirál, bělásek zelný, paví očko, ale i mnoho dalších. U vlčího máku žili dva motýlci – Eduard a Jindřich. Byli to bráškové a říkali si Eda a Jindra. Rádi cestovali, a když byli ještě housenky, tak chtěli být detektivy. Nyní je to už nezajímá. Místo toho se stali cestovateli. Jednoho dne bylo strašné sucho. Edovi a Jindrovi a stejně jako dalším motýlům bylo velké horko. Jindru něco napadlo. Letěl za Edou a pravil: „Edo, mě něco napadlo“. „Co?“ řekl polo spící Eda, který rád spí. „Když je takové horko, mohli bychom najít nový palouk“, říká Jindra. Eda přikývl a říká: „To je dobrý nápad“. A tak letěli do lesa. Po chvíli se začali trochu bát, ale když zjistili, že tam žijí lesní včely, je to zbytečné. Jedna včela k nim přišla a praví: „Co tady děláte?“ Jindra odpověděl: „Hledáme nový palouk“. „Nový palouk?“ Začala se smát. Oba motýli se na sebe podívali a řekli si v hlavě. „To je asi pravda, že v lese palouk nenajdeme, ale za lesem může být!“ Řekl Eda. „Ano, za les musíme jít!“ Vykřikl Jindra a letěl. Eda pravil: „Počkej!“ A už letěl za ním. Letěli a letěli, až narazili na skálu. „Asi, že lesy končí skálou“, řekl Jindra. „Co když na skále je palouk.“ Řekl Eda. „Kdysi byl, ale už uschl.“ Ozval se neznámý hlas. Když se otočili, viděli hejno dalších motýlů. „Vy také pátráte po palouku plných kytek?“ zeptal se Eda. „Ano, my pátráme po palouku v lese“, řekl jeden z hejna motýlů. „Ale vždyť to není“, řekl Jindra. „Ale je“, vysvětlili motýli. „Je v něm krásné chladno, jako v lese.“ „Věřím tomu“, řekl Eda s Jindrou. „Tak jdeme hledat!“ řekl nebojácně Eda. „Rozdělme se, a tak najdeme palouk.“ Řekl s jásotem Jindra. A kdyby něco, tak ... přemýšlel Eda. V tom okamžiku zahlédl velký dub, vyčnívající z lesa. Tak se setkáme u toho dubu. Začali se rozcházet. Eda a Jindra letěli směrem k dubu a začali se rozcházet. Nejprve letěli na jeho korunu a rozhlíželi se po palouku. V tom Jindra vykřikl: „Támhle!“ „No konečně, ty jsi to našel, Jindro“, pochválil svého bratra Eda. „Ale potřebujeme najít ten náš starý palouk a vzít z něj všechny ostatní motýly“, řekl Eda. Všichni motýli, ptáci a savci stáli před Edou a Jindrou. Jindra odpověděl: „Ale to je pouze pro motýli, a ne pro savce a ptáky“. „Vážení motýlci, našli jsme konečně palouk.“ řekl Eda. „Jó! Konečně! Zajásali ostatní motýlci. „A kde je?“, křikla na ně včela. „Tam“, ukázali směrem na jihozápad. Včela jim odpověděla: „To je ale divné, ale já opravdu tady nic nevidím“. „Tak polet’ sem k nám nahoru.“ Řekl Jindra. Včela, když to viděla, trochu se zastyděla, vykulila své oči a pravila: „Já se omlouvám“. „To nic“, odpovídají Eda s Jindrou. Oba zavolali vesele: „Tak letíme na ten nový palouk, jo?“ A letěli a letěli na nový palouk. Cestou si všimli, že v hejně motýlů jsou z bývalého palouku i někteří motýlci. Doletěli do cíle, posedali do chládku na kytičky a začali po náročné stezce odpočívat. Motýlí palouk se stal pro všechny motýli tím nejlepším, co si vůbec mohli přát.